

[Palle Simonsen]

da gerne dele det ud på de enkelte konti til næste år, hvis det kan glæde hr. Camre og andre.

Det, der står tilbage, er, at vi ikke kan gennemføre egentlige ændringer på statsbudgettet, medmindre det også bliver i form af lovgivning på en række områder. Her er altså et eksempel, hvor regeringen selv endnu mangler lovgivning, og det spørgsmål, som jeg synes det kunne være rart at få afklaret under denne finanslovdebat, er: hvad er det egentlig, der kommer ud af de 200-300 mill. kr.?

Efter pressen at dømmes er der stærk uenighed mellem regeringen og forligspartierne. Det synes jeg bør opklares, inden vi skal stemme om ændringsforslagene.

Over for dette, som jeg godt vil kalde et meget pauvert resultat fra regeringens side, har vi jo en beskæftigelsesplan, B 81, på 5½ mia kr. Jeg tror nok, jeg har lov til at sige, at jeg er mere end venlig over for regeringen, hvis jeg siger, at 2½ mia kr. af disse 5½ mia kr. er udtryk for egentlig erhvervs- og eksportfremme. Tilbage bliver mindst 3 mia kr., som dækker i stribevis af tilfældige beskæftigelsesprojekter, som dybest set er udtryk for en slags minifinanslov. Hvis man nu ser på ændringsforslagene til finanslovsforslaget i år, så må vi trods alt konstatere, at man gennemfører besparelser nogle steder, og så har man til gengæld en beskæftigelsesplan, hvorefter man så udvider posterne. Det er det, der dels tilslører billedet, dels i virkeligheden også understreger, at dette med besparelserne faktisk snarere bliver minusbeløb, end det bliver plusbeløb. Hvis vi nu havde brugt audiovisuelle hjælpemidler i folketinget, kunne man have lavet en meget fin opstilling på en tavle eller en overhead projector, og så er jeg helt sikker på, at resultatet for regeringen på spareområdet var blevet meget ringe.

Derfor er der god grund til at tage fat på yderligere besparelser, og det er naturligvis også på denne baggrund, at det konservative folkeparti har fremlagt Budgetplan 81 med forslag til omlægning af en lang række offentlige udgifter for et samlet beløb på 11 mia kr. Jeg erkender – det var hr. Camre inde på – at der skæres hårdt på en række områder; det skal ikke skjules. Men det er også efter vor opfattelse nødvendigt at tage disse skridt for at undgå en situation med langt værre indgreb om 1 eller 2 år, indgreb, hvis

indhold vi måske ikke engang selv har en afgørende indflydelse på.

I Frederiksborg Amts Avis for i søndags, altså den 14. december, er Metalarbejderforbundets cheføkonom, Steffen Møller, citeret for en udtalelse til Time om, at der i 1981 vil lande en Boeing 747 i Danmark med et hold fra Den internationale Valutafond, og dette hold vil melde tilbage, at der er noget galt i Danmark. Derefter vil valutafonden beordre Danmark til at nedskære de offentlige udgifter, og det må ske på velfærdsområdet. Steffen Møller siger videre til Frederiksborg Amts Avis – og jeg citerer direkte:

»Hvis vi fortsætter som nu med bind for øjnene, vil andre betale billetterne for det hold, der er med i den Boeingmaskine, og så er det ganske sikkert, den kommer. Så sættes vi under administration.«

Det er da klar tale, og mig bekendt er Steffen Møller ikke medlem af det konservative folkeparti, men tværtimod folketingskandidat for socialdemokratiet.

Det er med andre ord ikke, som en regering ofte vil være parat til at sige, den hårde og barske oppositionstale, som altid skal frem ved en sådan lejlighed. Nej, det er faktisk regeringens egne folk, som har denne realistiske opfattelse af, hvordan tingene skal klares, og som også har en realistisk opfattelse af, hvilke problemer vi står i.

En række af vore forslag er præget af ønsket om at bryde med gratisprincippet; det gælder i den primære sundhedssektor, det gælder på biblioteksområdet og på daginstitutionsområdet. Efter vor opfattelse er det nødvendigt at indføre betaling for offentlige serviceydelser, hvorigennem der er mulighed for at gøre borgerne mere bevidste over for forbrug af offentlige servicetilbud.

Der er nogle, der kalder sådan noget en ekstraskat, men det synes jeg er et meget farligt udtryk at anvende. Det, det drejer sig om, er jo at søge at anvende ressourcerne på en sådan måde, at behovet for arbejdskraft bliver det mindst mulige. Det er jo i virkeligheden også det, regeringen ligesom gør tilløb til på receptområdet, uden at vi endnu har set det klare forslag.

Vi ønsker også beskæring af en række indkomstoverførsler, i første række dagpenge og sociale ydelser efter bistandsloven. Forslagene på dagpengeområdet bygger på den samme ydelse som i dag i de første 3 måneder,